

Vlasta Redl – Večer křupavých srdíček

^c
D Když jsi tehdy přinesla ^{f#} D9 na talířku ^{f#} H7 křupky
Emi Musel jsem se zasmát ^{f#} Gmi tomu co má být ^{f#} A4sus dál ^{f#} A
D Ta křupavá srdíčka a ^{f#} D9 zapálená ^{f#} H7 svíčka
Mi ^{f#} Emi prozradily že zas nejde o víc
než o zaběha ^{f#} Asus4 ný ^{f#} A ritu ^{f#} D ál.

Tak to má ^{f#} G být
A sklenku ^{f#} C vína na dobrou ^{f#} D noc
K tomu pár ^{f#} G vět o tom jak ^{f#} Cmaj7 vzácný jsem ^{f#} D host
Tak to má ^{f#} G být
Když tma ^{f#} Cmaj7 nad městem převezme ^{f#} Cmi moc
A chce se ^{f#} Hmi žít ^{f#} Emi žít – ^{f#} Ami víc ^{f#} D než jen ^{f#} G dost.

Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát,
a tys' mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli moc ti to slušelo,
a navíc venku trochu pršelo, a tak jsem zůstal, a rád.

To se přece nedělá chtít víc než dá se dát
To není fér hrát podle vlastních pravidel
To není fér chtít jít když je čas spát
A chce se létat, létat i bez křídel

Pak jsem si skládal na stůl srdíčka až mi z nich vyšla osmička
Hle – nekonečno ze dvou malých vypečených nul
A ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku dovnitř otočila ven
A vzniklo srdce z malých srdíček a já ho rychle propíchnul

Tak to má být
A sklenku vína na dobrou noc
K tomu pár vět o tom jak vzácný jsem host
Tak to má být, když tma nad městem převezme moc
A chce se žít žít, víc než jen dost